

Sygnatura akt VI Ka 1349/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 **lutego** 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Kazimierz Cieślikowski

Protokolant Barbara Szkabarnicka

przy udziale Adama Szewca

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.w G.

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2017 r.

sprawy **M. P.** ur. (...) w G.

córki H. i K.

oskarżonej z art. 288§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 27 października 2016 r. sygnatura akt III K 689/16

\na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gliwicach.

Sygn. akt VI Ka 1349/16

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 października 2016 roku, w sprawie o sygnaturze akt III K 689/16, Sąd Rejonowy w Gliwicach, procedując w oparciu o wniosek prokuratora złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., uznał oskarżoną M. P. za winną przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. i skazał ją na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Na mocy art. 46 § 1 k.k. nałożył na oskarżoną obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej Spółdzielni Mieszkaniowej (...) kwoty 500 zł. Zasadził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki i opłatę.

Apelację od powyższego orzeczenia wywiódł na korzyść oskarżonej prokurator.

Zarzucił rozstrzygnięciu obrazę przepisu prawa materialnego a to art. 37a k.k., polegającą na pominięciu tego przepisu w podstawie prawnej rozstrzygnięcia o karze. Wniósł o zmianę podstawy prawnej rozstrzygnięcia poprzez powołanie w niej art. 37a k.k..

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora jest skuteczna tylko o tyle, że spowodowała uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Przyczyną takiego rozstrzygnięcia nie było jednak uchybienie wskazane w środku

odwoławczym, ale ze względu na treść § 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 2016 r., w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2017 r. Trzeba bowiem zauważyć, że czyn zarzucany oskarżonej należy do grupy czynów przepołowionych. Czyn polegający na zniszczeniu czy uszkodzeniu cudzego mienia jest przestępstwem o ile szkoda przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia. Jeśli zaś szkoda nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia to czyn jest wykroczeniem, co wynika wprost z treści art. 124 § 1 k.w. Wspomnianym Rozporządzeniem minimalne wynagrodzenie w 2017 r. zostało ustalone na poziomie 2000 zł. Tak więc zarzucany oskarżonej czyn, gdzie mowa jest jedynie o szkodzie w wysokości 500 zł, nie może być uznany za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. a jedynie za wykroczenie z art. 124 § 1 k.w. W takiej sytuacji nie można było ani zmienić ani też utrzymać w mocy wyroku skazującego oskarżoną za przestępstwo. Wniosek prokuratora o wydanie wyroku skazującego za przestępstwo uwzględniony być nie może. Trzeba podkreślić, że rozstrzygnięcie niniejsze nie obciąża Sądu I instancji, gdyż rozpoznając wniosek w październiku 2016 r., nie mógł stosować przepisu o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, który dopiero miał wejść w życie.